

Prat d'Oriols

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament Ctra de servei paral·lela Eix Transversal (BP-4313), al km. 22,1 camí N uns 3 km i trencall SE 100 m
Alçada: 414

Coordenades:

Latitud: 41.89847
Longitud: 2.03439
UTM Est (X): 419903
UTM Nord (Y): 4638954

Classificació

Número de fitxa 08258-194
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XIV-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Estructuralment bé, però diverses parts mancades de manteniment
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 08258A001000130000AD
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 05/03/2020 - 01:00

Descripció

Masia de petites dimensions, d'origen medieval, emplaçada al capdamunt d'un promontori encastellat que s'aixeca a un extrem del pla d'Aguiló, prop d'una zona on la riera d'Oló fa una sèrie de meandres. És formada per un cos residencial de planta rectangular (de planta baixa més un pis), amb coberts adossats a llevant que formen un barri. El mur exterior d'aquest barri s'allarga cap al sud i oest tot formant gairebé una muralla que protegeix el turó en forma d'espadat per aquest costat. La casa originàriament devia ser més curta i en un moment donat s'allargà cap al sud. Tanmateix, les modificacions han estat mínimes i el mas ha conservat una tipologia força arcaica. La façana principal, encarada vers el nord-est, consta d'un portal amb llinda i brancals de pedra, igual que les dues finestres superiors. Els murs són fets de maçoneria, amb alguns carreus més o menys escairats, actualment a pedra vista. La façana de ponent consta de dos contraforts que sostenen la casa en el pendent que hi ha en aquest costat. Probablement ja al segle XIX s'hi van obrir dos balcons emmarcats amb maó.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 57 (Pla Especial Urbanístic 2011)

Altres denominacions: el topònim Oriols es troba escrit amb una erra o amb dues.

Història

Aquest mas és d'origen medieval. En un llistat dels veïns que es reuniren el 1394 per tractar de la redempció dels drets senyorials del terme hi consta Ramon de Prat, de la parròquia de Santa Maria d'Oló; cal suposar que era el cap de casa d'aquest mas. En el fogatge de 1553 hi consta Joan Prat. Per la situació on es troba (al sector nord del terme i a l'altre costat de la Serra de Segalers) sembla que hauria de formar part de la quadra autònoma d'Aguiló, dominada pel castell d'Aguiló, que era complementari del castell d'Oló. Segons Antoni PLADEVALL (1991: 52), aquesta demarcació incloïa els masos Ciuró, Garriga, Jeremies, Abadia, Puigbarba, Ansepeus, Sala de Segalers, Berengueres i segurament alguns altres. És possible que el mas Prat fos un d'aquests altres.

De totes aquestes dades se'n pot deduir que en el seu origen el mas s'anomenava simplement Prat, i que era habitat per la família de cognom Prat. No en coneixem gaires més notícies. La tipologia de la construcció ens indica que és un mas poc evolucionat i força arcaic. A més, està situat al damunt d'un promontori gairebé encastellat i amb poques facilitats per créixer. Al segle XIX s'hi va fer alguna reforma, però el mas va mantenir les seves dimensions modestes. Ja al segle XX, en un llistat de cases rurals de 1930 encara consta amb la denominació de El Prat. Llavors estava habitada encara pels seus propietaris, però a la segona meitat del segle XX va restar majoritàriament deshabitada.

Bibliografia

PLADEVALL, Antoni; FERRER, Llorenç i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 52, 73, 107, 109, 110.

SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 57.

